

Jsem knihou, kterou spálíš

Petr Muk

V jedné chvíli jsem jak listí
které letí k zemi lehčí, usychá
Když se vrací Slunce nocí
podobný jsem dešti v mracích, to jsem já
tak to jsem já, co říkáš to hledám

V proměnách bývám
příběh mám, co prožívám
jsem knihou kterou spálíš
a věty mé jsou popel, který létá výš
jsem tím co někdy ztrácíš

V jedné chvíli jsem jak listí
které letí k zemi lehčí, usychá
Když se vrací Slunce nocí
podobný jsem dešti v mracích, to jsem já
tak vzpomínám a čas mi Tě smývá

Jen vůně zbývá, proč jen já
z růží co dám Ti
jsem trnem ve Tvých dlaních
A srdce mé zas trápí, když mi odcházíš
jsi radost kterou cítím

V jedné chvíli jsem jak listí
které letí k zemi lehčí, usychá
Když se vrací Slunce nocí
podobný jsem dešti v mracích, to jsem já
tak vzpomínám a pořád Tě čekám

Pořád Tě čekám
být jen dál v lásce sám
je to, co tolik pálí
to slzy mé jsou štěstí, které nevidí
jsem knihou kterou spálíš